

L'economia no es recuperarà amb un pressupost electoralista

Ahir vam mantenir al Consell General el debat de totalitat del pressupost de l'Estat per a l'any vinent.

Tenim un pressupost per a un any electoral, i alhora un pressupost subordinat a la situació del nostre entorn més proper.

La desigualtat social creixent, la caiguda dels ingressos i els salaris baixos mantindran el consum de les famílies molt anèmic. I així no hi haurà recuperació.

El Govern ens té acostumats als discursos sobre la necessitat de reformar l'economia.

Però, el pressupost ho demostra, no hi ha una posada en marxa progressiva d'una agenda de mesures inscrites en una visió de conjunt de la societat andorrana i de la seva adaptació.

El Govern espigola i recull entre les mesures que se li proposen, redueix un capítol avui, encara que l'augment demà si la mesura projectada desferma més malcontents dels previstos. En resulta un poti-poti de mesures adoptades apressadament sense que se n'hagi mesurat gaire, per no dir gens, els costos, les conseqüències i les contradiccions.

Aquest pressupost fa pensar que al Govern de DA i al candidat Antoni Martí no sembla importar-los, o no els tenen en compte, els efectes de la crisi sobre la desigualtat i la pèrdua d'oportunitats per als més febles.

Una recent enquesta d'opinió indicava que el 54% de la ciutadania espanyola creu que ha baixat de nivell social amb la crisi. Seria interessant disposar d'una enquesta semblant a Andorra. Tanmateix, la preocupació per la desigualtat no és a l'agenda política del Govern en aquest pressupost.

La Creu Roja ja fa més d'un any que gestiona el restaurant Cal Focall d'Andorra la Vella, un menjador social.

L'equipament rep diàriament una quinzena d'usuaris i és un termòmetre de la situació social del país. I contràriament al que pretén el candidat Antoni Martí, la recuperació econòmica encara no és aquí.

Que l'economia andorrana creixi el 2015 dependrà que les economies francesa i espanyola, els nostres clients principals, abandonin l'estancament i la recessió en què estan immerses.

El pressupost per al 2015 no aporta cap esperança. Només ensenya la perspectiva electoralista amb què s'ha preparat.

Nosaltres, però, no ens limitem a manifestar la nostra oposició sinó que proposem sis línies alternatives de política econòmica:

1. Tranquil·litzar els inversors, clarificant el marc reglamentari i fiscal.

Els inversors temen les modificacions periòdiques i a vegades retroactives del marc reglamentari i fiscal. Val a dir que en aquesta legislatura no s'ha pogut pas tranquil·litzar ningú amb les repetides equivocacions, modificacions i improvisacions legislatives de la majoria *taronja*.

2. Orientar l'estalvi cap a la inversió productiva.

Es tracta d'orientar l'estalvi cap al finançament de les empreses i els projectes de desenvolupament que poden tenir un impacte positiu immediat sobre l'ocupació i el creixement.

3. Donar confiança a la joventut.

El sistema educatiu andorrà hauria d'aconseguir traduir aquesta voluntat de retornar la confiança als joves i fer evolucionar les mentalitats davant el fracàs.

4. Invertir en el capital humà de la gent gran.

Es parla molt de progressivitat de la jubilació, però el fet evident és que cal una transició més progressiva entre el treball i el no treball en el moment de la jubilació.

5. Reforçar una política d'inversió en infraestructures i en sectors que facilitin la creació d'ocupació.

En lloc de deixar recular la inversió, Andorra hauria d'adoptar una estratègia d'inversions en l'energia, les infraestructures i l'educació per aguantar un creixement a llarg termini.

6. Allargar el venciment de l'endeutament públic.

A l'Estat andorrà li convé un esglaonament a llarg termini de l'endeutament actual. Això permetria fer afluir la pressió del termini de les obligacions actuals i ens situaria en una menor dependència de l'agència de qualificació (Standard & Poor's).

Aquestes són les propostes d'SDP.

El progrés d'Andorra, com el de tot Europa, ha de venir agafat de la mà del creixement i la cohesió social.

El Govern de DA ha optat per una política de retallades i s'ha equivocat.

Nosaltres defensem la igualtat d'oportunitats no solament per aprendre, a l'escola, sinó també per emprendre, a l'economia productiva. Per progressar individualment i per tirar endavant col·lectivament.

Perquè un país es defineix, entre altres coses, pel seu nivell de solidaritat: com recaptar impostos als que més tenen per distribuir-los en serveis per a tota la ciutadania, tenint molt en compte aquells grups de persones que estan en risc social.

Això defineix un bon país.